

CORONAVIRUS

Prevención de riscos laborais. Protección da saúde das persoas traballadoras

¿Quén pode paralizar a actividade laboral?

1. A empresa

As empresas poden adoptar medidas organizativas ou preventivas que, de xeito temporal, eviten situacións de contacto social, sen necesidade de paralizar a súa actividade. No obstante, e para cando isto non resulta posible, de conformidade co recollido no artigo 21 da lei 31/1995, de 8 de novembro, de Prevención de Riscos Laborais (LPRL), e no que incumbe ao risco de contaxio por coronavirus, cando as persoas traballadoras estén ou poidan estar expostas a un risco grave e inminente por motivo do seu traballo, a empresa estará obrigada a:

- Informar o antes posible acerca da existencia de dito risco.
- Adoptar as medidas e dar as instrucións necesarias para que, no caso de perigo grave, inminente e inevitable, as persoas traballadoras podan interrompir a súa actividade e, se fose preciso, abandonar de inmediato o lugar de traballo.

En aplicación desta norma, as empresas deberán proceder a paralizar a actividade laboral en caso de que exista un risco de contaxio por coronavirus no centro de traballo, e proceder a activación de medidas que permitan o desenvolvemento da actividade laboral de forma alternativa ou ben, de ser necesario, a adopción de medidas de suspensión temporal da actividade, de conformidade co recollido nos seguintes apartados.

2. As persoas traballadoras

No caso de que la prestación de servizos no centro de traballo conleve un risco grave e inminente de contaxio por coronavirus, e en aplicación do previsto no mencionado artigo 21 LPRL, no seu apartado 2, tamén as persoas traballadoras poden interrompir a súa actividade e abandonar o centro de traballo.

Asimesmo, por decisión maioritaria, a representación unitaria ou as delegadas e delegados de prevención, poderán acordar a paralización da actividade das persoas traballadoras afectadas polo risco de contaxio grave e inminente por coronavirus.

ENSINO PRIVADO E SERVIZOS SOCIOEDUCATIVOS

As persoas traballadoras e os seus representantes non poderán sufrir prexuízo algún derivado da adopción das medidas a que se refiren os apartados anteriores, a menos que obrasen de mala fe ou cometido negligencia grave.

Para os efectos do recollido nos puntos 1 e 2 anteriores, é necesario ter en conta a definición que o propio artigo 4.4 da LPRL dá dun risco “grave e inminente”:

“Todo aspecto que resulte probable que se materialice nun futuro inmediato e poida ser causa de gravidade para a saúde de todos os traballadores do posto”.

Tratándose dunha situación excepcional, na que se require á empresa unha actividade de prevención adicional e deseñada especificamente para facerlle fronte, a interpretación que debe darse á “situación de risco grave e inminente” debe ser unha interpretación restritiva.

En relación á análise da gravidade esixida polo precepto, de existir risco de contaxio, e en canto ás consecuencias daniñas da exposición ao virus, pódese afirmar que, de ser real esta posibilidade, a súa existencia con carácter xeral.

Con todo, e en canto á inmediatez do risco, a mera suposición ou a alarma social xerada non son suficientes para entender cumpridos os requisitos de norma, debendo de realizarse unha valoración carente de apreciacións subxectivas, que teña exclusivamente en conta feitos fidedignos que leven a entender que a continuación da actividade laboral supón a elevación do risco de contaxio para as persoas traballadoras.

Débese considerar, así mesmo, o previsto no artigo 44 LPRL sobre a paralización pola Inspección de Traballo e Seguridade Social e nos artigos 11 e 26 do Real Decreto 928/1998, este último relativo ao peche ou suspensión de actividades.